

ZE SVĚTLA

TMA.

WILLIAM SHAKESPEARE

ROMEO A JULIE

PREMIÉRA
25. KVĚTNA 2019
V DIVADLE ABC

REŽIE MICHAL DOČEKAL
PŘEKLAD MARTIN HILSKÝ
DRAMATURGIE DANIEL PŘIBYL
SCÉNA DRAGAN STOJČEVSKI
KOSTÝMY EVA JIŘIKOVSKÁ
HUDBA PLEASE THE TREES
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE LENKA VAGNEROVÁ,
RADEK MAČÁK
SVĚTELNÝ DESIGN JAN BENEŠ

ASISTENT
REŽIE FILIP BAŘINA
NÁPOVĚDA ZUZANA HYKYŠOVÁ
INSPICE RADEK JEŽIL

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Michal Kazda a Tomáš Malík. Světla Jan Beneš, Michal Machač a Kryštof Pokorný. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Výroba dekorace Martin Novák. Fotograf inscenace Martin Špelda.

Nositele autorských práv českého překladu zastupuje Dilia, divadelní, literární, audiovizuální agentura z. s.

OBSAZENÍ

ROMEO ZDENĚK PIŠKULA
MONTEK, JEHO OTEC MILAN KAČMARČÍK
BENVOLIO, MONTEKŮV
SYNOVEC PAVEL ČENĚK VACULÍK
JULIE TEREZA MAREČKOVÁ
KAPULET, JEJÍ OTEC JIŘÍ ŠTRÉBL
PANÍ KAPULETOVÁ DANA BATULKOVÁ
TYBALT, JEJICH SYNOVEC MICHAEL VYKUS
PETR, SLUHA MARTIN DONUTIL
CHŮVA/KNÍŽE SABINA REMUNDOVÁ
MERKUCIO/LÉKÁRNÍK FILIP BŘEZINA
PARIS ALEŠ BÍLÍK
VAVŘINEC, MNICH VOJTĚCH DVOŘÁK
ROSALINA/
KRÁLOVNA MAB

LIVIA
ŘEHOŘ

SAMSON

BALTAZAR

MUZIKANTI

FANNY BARROUQUÈRE NEBO
LUCIE ANNA ZATLOUKALOVÁ
BARBORA ROKOSZOVÁ
JAROSLAV BLAŽEK NEBO
MATYÁŠ DARNADY
JAKUB DITTRICH NEBO
DANIEL KREČMAR
MATYÁŠ DARNADY NEBO
JAROSLAV BLAŽEK
PLEASE THE TREES (VÁCLAV
HAVEK, KRYŠTOF KŘÍČEK,
JAN SVAČINA)

ROMEO A JULIE

– ENCYKLOPEDICKÉ HESLO

Romeo a Julie je patrně nejslavnější hra všech dob. Napsal ji kolem roku 1596 William Shakespeare (1564–1616) pro divadelní společnost Služebníků lorda komořího, v níž byl hercem a podílníkem. Námět pochází z italské novely Mattea Bandella (1554), kterou Shakespeare znal snad z francouzského převyprávění Pierra Boaistuaua (1559) či jeho anglického překladu od Williama Painterera (1567). Inspirací mu byla také epická báseň Arthura Brooka z roku 1562. Do hry se ovšem promítl rovněž dobová obliba sonetové formy. Roli Romea na scéně Divadla (Theatre) patrně ztvárnil první herec společnosti třicetiletý Richard Burbage, Julii pak hrál nejspíše šestnáctiletý Robert Goffe (Gough). Pod názvem *Znamení a truchlivá tragédie* *Romeo a Julie* vyšla tiskem roku 1597 a dočkala se nejen několika dalších vydání, ale díky své oblibě se brzy stala stálíci na repertoáru anglických divadelníků po celé Evropě. Záhy se hrála i v českých zemích (Praha 1655, Český Krumlov 1688). K oblibě příběhu jistě přispěly i dramati-

zace španělské, které vznikly nezávisle na Shakespeareovi: Lope de Vega napsal svou tragikomedii se šťastným koncem s názvem *Castelvín a Montesové* kolem roku 1615 a Francisco de Rojas Zorrilla pak kolem roku 1640 vydal podobně laděnou tragikomedii *Veronské rody*. Shakespeareova tragédie se ovšem dočkala největšího vřehlasu, miliónů inscenací v divadlech po celém světě a tisíců adaptací v nejrůznějších žánrech od divadla, přes balet, výtvarné umění, film, poezii, romány až po populární hudbu. Jména Romeo a Julie, veronských milenců ze zneprátených rodů, se stala synonymem pro nešťastné milence a jsou běžnou součástí každodenního slovníku.

PAVEL DRÁBEK

ROMEO A JULIE A STRACH

Znepřátelené rody Monteků a Kapuletů a jejich nesmiřitelná zášť vytváří v Shakespearově *Romeovi a Julii* atmosféru, v níž je smrt na každém kroku. Dramatické napětí, ale také příčinu tragických událostí utváří nepsaná postava hry, a tou je strach. Strach, hrozba a obavy zásadně ovlivňují rozhodnutí, která postavy ve hře činí – mnohdy podvědomě, jako by šlo o nevyhnutelný úděl. Výjimečný stav, atmosféra strachu a ohrožení či válečný konflikt jsou nedílnou součástí nejen Shakespearovy tragédie, ale také těch mnoha slavných adaptací. V této stati bych se rád pozastavil nad všudypřítomností strachu v Shakespearově hře. Často se říká, že milencům Romeovi a Julii nepřály hvězdy nebo jim nebyl nakloněn osud. Ve skutečnosti však v klíčových okamžicích hry nezasahuje osud, ale strach a ten také spouští vášně a skutky, na jejichž konci je smrt.

STRACH JE KLETBA

Je pozoruhodné, jak často se strach v Shakespearově hře objevuje, jak skrytě motivuje rozhodnutí postav a jak posouvá děj. Stav ohrožení a předtucha něčeho zlého je kletba, která postihla celé město Verona. Romeo se ze svých obav a předtuch vyznává opakovaně. Než inkognito vejde s přáteli na bál u Kapuletů, kde se poprvé setká se svou osudovou láskou Julií, přiznává, že má zlé tušení, že se ve hvězdách chystá cosi strašného a osudného, jak říká, a to tam na hostině. Dokonce prohlásí, že se tím zřejmě skončí jeho život předčasnou a zlou smrtí. Romeova obava je předzvěstí tragédie, o níž zatím nikdo nic netuší, ale na kterou je už zaděláno – ve strachu a atmosféře hrozby, kte-

rou rozsévá urputná nevráživost mezi oběma rodinami.

„*Mám strach, aby to všechno nebyl jenom sen,*“ říká o chvíli později Romeo, když v Kapuletově zahradě zahlédne v okně Julii. I Julie dostane strach a na uvítanou Romea varuje: kdyby ho našli její příbuzní, na místě ho zabijí. Jejich společná scéna u okna, patrně nejslavnější dramatická situace všech dob, není jen romantická, ale nese se v duchu hrozby a strachu, že je někdo uvidí – ať už stráž, někdo z příbuzných, nebo Juliina chůva.

Z DĚTÍ SE STANOU DOSPĚLÍ

Julie si s Romeem příslibí lásku a rozhodnou se tajně se nechat oddat. Stanou se mužem a ženou, ale svou rodinu neopustí – alespoň ne prozatím a zcela. Mají strach se svých rodin zřít? Slíbí si sice, že se svého jména vzdají, ale ne už svého zázemí. Je pozoruhodné, že ani Romeo, ani Julie svou rodinu neopustí. Možná si v tu chvíli ještě neuvědomují důsledky zlobných strachů a zvyklostí, které jejich rody tradují, když slibují bez milosti smrt svým odpůrcům. Romeo a Julie se v ten okamžik snad mohli sebrat, přesídlit třeba do Mantovy a žít tam společně – mimo dosah svých rodin a jejich zášti. To ale neudělají. Bojí se? Čeho? Přijít o oporu? Blahobyť? Stát se uprchlíky, kteří zase budí všeobecný strach? Nebo je to vůbec v tu chvíli nenapadne?

Když chce kníže potrestat viníky Tybaltovy smrti, svědci neřeknou, jak to bylo doopravdy – že Romeo zabil Tybalta ze msty – ale tvrdí, že to bylo v sebeobraně. Romeo je místo většího trestu tedy z města pouze vyhoštěn pod

pohrůžkou smrti. Než odejde, stráví se svou Julií ještě poslední noc. Když se s ním pak nad ránem Julie žalostně loučí, vyznává se ze zlé předtuchy. Hledí na Romea, jak stojí pod oknem, a zdá se jí, jako by ho viděla ležet mrtvého v hrobce. Opět se láska a blaho proplétají se strachem a zlou předtuchou.

Je zajímavé, že součástí pozdějšího Vavřincova plánu v závěru hry už je i to, že se Julie s Romeem stanou uprchlíky. Jako by hrozby a strach z domácího sváru jen přispěly k dalším ústupkům. Juliin i Romeův život se dávají stále více v šanc. Vavřinec však klade Julii na srdce, že nesmí mít strach – dokonce tomu říká „ženský strach“ – ale musí být pevně rozhodnuta podstoupit tuto hrozbu. Julie mu ovšem kuse odsekne: „*O strachu nemluv a dej mi tu trest!*“ Julie je odhodlaná a svůj život vkládá do Vavřincových rukou.

Dramatickému napětí přispěje i další hrozba. Romeo v Mantově navštíví chudého lékárníka a ten mu přes veřejný zákaz prodá smrtící jed. Lékárník se ho sice bojí prodát, hrozí mu za to trest smrti. Romeo ho však přesvědčí – a opět to je prostřednictvím strachu, který ovládá celý jejich svět. Namítá lékárníkovi, že je přece tak nuzný a nešťastný, že snad ani nemá proč se smrti bát. Tak nouze a výhružka, podobně jako v případě Juliina rozhodnutí pozřít Vavřincův lektvar, přemůže sebezáchovu a vyjde vstříc smrti. Romeo získá jed, v hrobce u domněle mrtvé Julie ho vypije a zemře.

STRACH JE PŘÍČINA

Vyvrcholení tragédie je ovšem nejpozoruhodnější. Stále je ještě šance, že Vavřinec alespoň

Julii zachrání. Vydává se na hřbitov a čeká na Juliino probuzení. Když se tak stane, s Julií se skutečně setká, promluví s ní a nabádá ji, aby s ním rychle odešla. Julie se patrně ještě zcela neprobudila a nevládně tělem. Vavřinec ovšem nemá stání: přemůže ho strach, pocit nebezpečí a snad provinění – a uteče. Toto je klíčový moment ve hře – všechno mohlo dopadnout jinak, kdyby... kdyby... Alespoň Julie by byla zachráněna, kdyby původce plánu, mnich Vavřinec, nepodlehli nepřekonatelné vyšší moci, která je hluboce lidská: kdyby nedostal strach.

Spravedlivý kníže vstupuje na scénu závěrečného krveprolití a chce porozumět, co se stalo: „*Jaký strach způsobil tak hrozný poplach?*“ Jeho otázka se nese naprosto v duchu celé hry a pojmenovává také nejzazší příčinu tragédie: atmosféru strachu, od níž je k ohrožení života jen malý krůček.

PAVEL DRÁBEK

Autor je teatrolog, anglista a libretista, nekrácený text studie vyšel v časopise *Moderní divadlo* v květnu 2019

TVŮRCI

MICHAL DOČEKAL

Vystudoval režii na DAMU, poté absolvoval stáž na University of London, Queen Mary and Westfield College. V letech 1991–1994 byl režisérem Divadelního spolku Kašpar, v období 1994–2002 vytvářel jako režisér a umělecký šéf novou podobu pražského divadla Komédie (Divadlo roku 1996, Cena Alfréda Radoka). Mezi roky 2002 a 2015 byl uměleckým šéfem Činohry Národního divadla, další dva roky jejím ředitelem. Pravidelně režíruje na zahraničních scénách. Jeho inscenace obdržely řadu ocenění a byly pozvány na mezinárodní festivaly.

MARTIN HILSKÝ

Překladatel, shakespeareolog a profesor anglické literatury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Patří k našim předním překladatelům a znalcům Shakespearova díla, přeložil všech 38 jeho her. V roce 1968 byl v konkurzu vybrán na stipendijní pobyt na Univerzitě v Oxfordu. V letech 1989–1998 stál v čele Ústavu anglistiky a amerikanistiky FF UK v Praze. Za překlad Shakespearových *Sonetů* (1997) obdržel Jungmannovu cenu, za překlady a interpretaci Shakespearova díla obdržel Cenu Toma Stopparda za rok 2002 udělovanou Nadací Charty 77. Roku 2001 ho za zásluhy o šíření anglické literatury v České republice a za jeho shakespeareovské překlady královna Alžběta II. jmenovala čestným členem Řádu britského impéria. V roce 2011 získal Státní cenu za překlad. O Williamu Shakespearovi napsal také knihu *Shakespeare a jeviště světa*. Svě eseje o anglické a americké literatuře shrnul do souboru *Rozbité zrcadlo*. Je též editorem dvoujazyčného kritického vydání Shakespearových her a sonetů.

DRAGAN STOJČEVSKI

Vystudoval scénografii na pražské DAMU, absolvoval také stáž na pražské AVU v ateliéru V. Kokolii. Kromě divadelní scénografie realizoval řadu instalací a uměleckých intervencí ve veřej-

ném prostoru. Intenzivně se zabývá tvorbou sitespecific projektů jak v Čechách, tak i v zahraničí. Pro divadlo vytvořil například scénografie k inscenacím *Řecké pašije* (Státní divadlo Essen), *Ženy na pokraji nervového zhroutení* (Západočeské divadlo v Chebu), *Experiment myší ráj*, *Král Oidipús* a *Faust* (Národní divadlo), *Epos o Gilgamešovi / Dido a Aeneas* (Národní divadlo Brno). S režisérem Michalem Dočkalem v poslední době spolupracoval na ceněných inscenacích *Dynastie / Lehman Brothers/* a *Amerika* (Divadlo Husa na provázku).

EVA JIŘIKOVSKÁ

Scénografka. Vystudovala grafiku a výtvarnou výchovu na Masarykově univerzitě v Brně. V letech 2004–2016 působila jako výtvarnice propagační grafiky, scény a kostýmů ve Slovákém divadle v Uherském Hradišti (*Alenka v říši divů*, *Kalibův zločin*, *Kříž u potoka* ad.). Spolupracuje s režiséry Annou Petrželkovou (*Absolutno* v Dejvickém divadle), Dodem Gombárem (*Merlin aneb Pustá zem* ve Švandově divadle), Janem Antonínem Pitínským (*Oresteia* v Městském divadle Zlín), Jiřím Honzírkem, Břetislavem Rychlíkem, Michalem Dočkalem (*Sternenhoch* v Národním divadle), Martinem Františkem (*Kříž u potoka*) a Danielem Špinarem (*Tři sestry* v Národním divadle). Několikrát byla nominována v Cenách Alfréda Radoka či v Cenách divadelní kritiky. Podílela se na dokumentech České televize (*Mistr*, *Vracaja sa dom od Betléma*), celovečerním filmu *Klíček*, taktéž jako architektka na natáčení pořadu *Na forbině* a *Manéži Bolka Polívky*. Spolupracuje se souborem Hradišť'an.

VÁCLAV HAVELKA A SKUPINA PLEASE THE TREES

Zpěvák, skladatel, manažer a producent Václav Havelka začal s hudební tvorbou koncem 90. let, nejdříve jako zpěvák, později i jako kytarista. Po třech letech, kdy žil ve Velké Británii, vydal vlastním nákladem tři alba a absolvoval několik koncertních turné u nás i v zahraničí. Souběžně se sólovou tvorbou založil v roce 2006 skupinu Please The Trees. Album *A Forest Affair*, které skupina natočila s producentem

Jonathanem Burnsidem u kalifornského San Franciska, bylo oceněno výroční hudební Cenou Anděl za nejlepší alternativní počín v roce 2012. Skupina odehrála od svého vzniku několik desítek vystoupení po celém světě. Havelka je spoluautorem hudby k filmu *Místa* režiséra Radima Špačka z roku 2014. Složil hudbu i k divadelním inscenacím ve Stavovském a Dejvickém divadle, v Divadle Na zábradlí nebo Alfred ve dvoře.

LENKA VAGNEROVÁ

Choreografka, režisérka, pedagožka a zakladatelka souboru Lenka Vagnerová & Company, pro který vytvořila řadu mezinárodně oceňovaných inscenací (*Amazonky*, *Lešanské jesličky*, *Gossip*, *Sorcerer*, *La Loba*, *Jezdci*, *Mah Hunt* aj.). Vystudovala pedagogiku moderního tance na HAMU v Praze pod vedením doc. Ivanky Kubíkové. Působí aktivně na domácí i zahraniční současné taneční scéně. Její inscenace získaly řadu cen a nominací. Jako tanečnice byla třikrát nominována na Cenu Thálie, v roce 2003 byla vyhlášena Taneční osobností roku (Nokia Dance Award) a v roce 2005 byla oceněna jako Tanečnice roku (Česká taneční platforma). Podílela se na vzniku české taneční skupiny DOT504, v jejíž produkci vytvořila tři inscenace, a v roce 2009 stála u zrodu přední české novocirkusové company Cirk La Putyka. Pro Divadlo Minor režírovala a choreografovala dvě inscenace: *Robin Hood* (2015) a *Sněhová Královna* (2017). Pro Národní divadlo v Praze vytvořila choreografii do opery Ivana Achera *Sternenhoch* (2018), v režii Michala Dočkala. Spolupracovala také se švédským souborem Norrdans.

RADEK MAČÁK

Tanec začal studovat pod vedením Jiřího Lössla v Praze. V letech 1997–2000 absolvoval techniku u Merce Cunninghama v New Yorku a vystupoval s Cunningham Company II. Po návratu do ČR spolupracoval s choreografy M. Eliášovou, M. Vraným, F. Ruckertem, P. Mikou a L. Vagnerovou. Působil v Duncan Centre v Praze. Kromě tance vede školy bojových umění i full kontaktních sportů, lezení a jógy. Všechny tyto zkušenosti začleňuje do svého pohybového zlovníku

se zaměřením na aktivní využívání svalového napětí, ve jménu vytvoření univerzálního tanečnicka, schopného pracovat s různými požadavky choreografů. Má pětadvacetileté pedagogické zkušenosti s různými pohybovými systémy.

JAN BENEŠ

Světelný designér. Absolvoval konzervatoř Duncan Centre v Praze a Laban Centre v Londýně. Svou kariéru začal jako technik a tanečník s mezinárodní taneční skupinou DEJA DONNE pod vedením Lenky Flory a Simoneho Sandroniho. Jako světelný designér spolupracoval například s následujícími soubory a tvůrci: NANOHACH (CZ), Mamacallas (FR/CZ), Scottish Dance Theatre (UK), Adriatik uvádí (CZ), divadlo Alfred ve dvoře (CZ), Sumako Koseki (JPN/FR), Cristina Maldonado (MEX), Simone Sandroni (IT), Karen Foss (NOR), Iona Mona Popovici (ROM), Vojta Švejda (CZ), Barbora Látalová (CZ), Eva Blažičková (CZ). Od roku 2005 organizoval hitparádu pohybového divadla Domácí úkoly z pilnosti a inicioval založení Institutu světelného designu, pro který vede workshopy divadelního svícení. S režisérem Michalem Dočkalem spolupracoval v Městských divadlech pražských jako světelný designér již na inscenaci *Andělé v Americe*.

HERCI

TEREZA MAREČKOVÁ

Narodila se v Brně, kde studovala na konzervatoři hru na housle u prof. F. Novotného. Během studia posbírala několik ocenění jak na národních, tak i na mezinárodních soutěžích. Od roku 2013 byla v hereckém angažmá Divadla Husa na provázku, kde má v repertoáru role jako Vítězslava Kaprálová (*Vitka*), Alma Mahler (*Alma. Amoroso presto*) nebo Andula (*Lásky jedné plavovlásky*). Mimo jiné se věnuje skládání scénické hudby (*Ubu králem: Svoboda!*, *Žitým včelám žlté slzy* ad.). Od jara 2019 je členkou souboru Městských divadel pražských. S režisé-

rem Michalem Dočekalem spolupracovala v Brně na oceňované inscenaci *Dynastie* a v Opeře Národního divadla na *Sternenhochovi* Ilyana Achera. Za roli v inscenaci *Vitka* získala Cenu Divadelních novin v kategorii Herecký výkon sezony bez ohledu na žánry.

ZDENĚK PIŠKULA

Vystudoval hudebně dramatický obor na Pražské konzervatoři. Od svých třinácti let je vyhledávaným televizním a filmovým hercem (mj. seriály *Vyprávěj* či *Doktoři z Počátků* nebo filmová pohádka *Tři bratři* režiséra Jana Svěráka), krom toho účinkuje např. v Divadle U22 (v dramatu *Punk Rock* Simona Stephense) či v agentuře Harlekýn (Williamsův *Skleněný zvěřinec* se Simonou Stašovou v hlavní roli). V Městských divadlech pražských již v sezoně 2018/19 nastudoval hlavní roli v inscenaci *Moře*.

MILAN KAČMARČÍK

Vystudoval ostravskou konzervatoř a už od druhého ročníku hostoval v Divadle Petra Bezruče. Ve čtvrtém ročníku dostal nabídku na angažmá do Národního divadla moravskoslezského. Po vojenské základní službě odešel k Bezručům za svým oblíbeným režisérem Josefem Janíkem, ale po roce a půl se znovu vrátil do NDM. V Ostravě se seznámil se svou budoucí ženou Apolenou Veldovou (společně si poprvé zahráli v inscenaci *Chut' medu*). Od roku 2002 oba odešli do pražského Švandova divadla. Milan Kačmarčík zůstal v angažmá do roku 2010. První zdejší rolí byl Jean-Pierre Roch v *Čase katů*, dalšími Vojcek, Arbenin v *Maškarádě* či Islajev v *Měsíci na vsi*. V Městských divadlech pražských se poprvé objevil v režii Pavla Kheka v *Markétě Lazarové*.

PAVEL ČENĚK VACULÍK

Pochází z Ivanovic na Hané. Na DAMU studuje třetím rokem herectví pod vedením Milana Schejbala a Zuzany Sílové, jeho hereckými pedagogy jsou Tomáš Pavelka, Miroslava Pleštilová, Ladislav Mrkvička a blahé paměti Michal

Pavlat. Objevil se ve filmu *Jan Palach*, pravidelně spolupracuje s Českým rozhlasem. Zajímá se o skladbu, kterou se chystá studovat na konzervatoři, je autorem scénické hudby k několika komorním inscenacím (*Svatební host*, *Taxi taxi*, *Ze života loutek*, *Bratři Karamzovi* aj.).

DANA BATULKOVÁ

K divadlu ji přivedl zájem o poezii (na gymnáziu spolupracovala s recitačním studiem Violy). Na DAMU absolvovala roli Jill ve hře *I motýli jsou volní*. Poté prošla scénami v Kladně a Mladé Boleslavi, ale po narození syna Jakuba se už na oblast nevrátila. Od roku 1983 spolupracovala s Volným spojením režisérů na různých divadelních projektech, především v Divadle v Řeznické. Odtud vedla její cesta v roce 1997 do divadla Komedie, kde zažila pět šťastných tvůrčích let pod vedením režisérů Jana Nebeského a Michala Dočekala. Dnes je členkou souboru Městských divadel pražských, pravidelně se objevuje ve filmu i v televizi.

JIŘÍ ŠTRÉBL

Nesměl studovat střední školu, vyučil se tedy prodavačem. Za studií na Vysoké škole ekonomické udělal konkurz do A studia Rubín, které tehdy vedli Eva Salzmanňová s Ondřejem Pavlou. Později se stal členem vznikajícího spolku Kašpar, s nímž hrál v Rokoku a v Celetné, posléze přešel se skupinou Michala Dočekala do divadla Komedie. Po odchodu Michala Dočekala do Národního divadla zůstal na volné noze, do Komedie se poté vrátil díky Janu Nebeskému a stal se jedním z výrazných protagonistů éry Dušana D. Pařízka. V posledních letech hostoval či hostuje například v Činohře Národního divadla, A studiu Rubín nebo Divadle Na zábradlí, pravidelně vystupoval s Divadelním studiem Továrna. Často spolupracuje s filmem i televizí.

MICHAEL VYKUS

Rodilý Pražák čerpal své první herecké zkušenosti v dramatickém kroužku ZUŠ Prahy 8. V době, kdy studoval na osmiletém gymnáziu,

se přihlásil na hudebně dramatický obor Pražské konzervatoře. Zde absolvoval roli Cosima v inscenaci *Baron ve větvích*. Po absolutoriu v roce 2014 odešel do angažmá v Městském divadle Most. Zde ztvárnil celkem devět rolí komediálního a muzikálového repertoáru. V září 2015 nastoupil do Jihočeského divadla České Budějovice, kde do konce roku 2015 stihl nazkoušet dvě premiéry – komorní adaptaci Tolstého *Kreutzerovy sonáty* a světovou premiéru hry Martina Vačkáře *Archa naděje*. Od ledna 2016 ho diváci vídají v Městských divadlech pražských, kde debutoval hlavní rolí v *Noci bláznů*. Působí v divadelní společnosti Indigo.

MARTIN DONUTIL

Vystudoval hudebně dramatický obor na Pražské konzervatoři. Od sezony 2011/12 byl členem souboru brněnského Divadla Husa na provázku, kam jej přivedl tehdejší umělecký šéf divadla Vladimír Morávek. S ním spolupracoval například na inscenacích Shafferova *Amadea* či Uhdeho a Štědroňova *Leoše*. Setkal se mj. i s Janem Mikuláškem (*Doktor Faustus*, *Višňový sad*) a v posledních letech s Michalem Dočekalem (Massiniho *Dynastie* /*Lehman Brothers*/, hlavní role v adaptaci Kafkovy *Ameriky*). Vedle práce v divadle účinkuje i v televizi a filmu, hlavní roli ztvárnil například v seriálu *Četníci z Luhačovic*. Nyní je v angažmá v Městských divadlech pražských.

SABINA REMUNDOVÁ

Absolvovala hudebně dramatický obor na Pražské konzervatoři a činoherní herectví na DAMU. V letech 1996–1999 hrála v Městském divadle v Mladé Boleslavi. V současné době je na volné noze, hostuje například v Divadle Kalich či ve Studiu Dva. Podle jejího původního scénáře zrežíroval František Filip v roce 2002 film *Na psí knížku*. Sama režírovala své drama *Maryška*, které napsala pro Ivu Janžurovou. Účinkovala v několika televizních inscenacích a seriálech (*Případy 1. oddělení*, *Případ pro exorcistu*, *Marta a Věra*, *Zahradnictví*). Větší herecký prostor dostala ve filmech *Výlet* Alice Nellis nebo *Lidice*.

FILIP BŘEZINA

Již jako student ostravské konzervatoře účinkoval v inscenacích Divadla Petra Bezruče a Národního divadla moravskoslezského. Po absolvování DAMU (*Žranice*, *Běsi*) spolupracoval s Divadlem pod Palmovkou, A studiem Rubín nebo Divadlem Spektákl. Před filmovou kamerou se objevil například v sérii *Zahradnictví* Jana Hřebejka a Petra Jarchovského a zahrál si v několika seriálech. První hlavní roli dostal v romantickém dramatu ze sportovního prostředí *Zlatý podraz*. S režisérem Michalem Dočekalem spolupracoval již na inscenaci *Andělé v Americe*.

ALEŠ BÍLÍK

Po maturitě byl přijat na katedru činoherního herectví pražské DAMU, kde absolvoval roli Karla Moora v inscenaci *Grázlové*. Během studia se zapojil do pohybového inscenačního projektu *Muži* Adély Laštovkové Stodolové a tvůrčího dua SKUTR, spolupracoval také se sdružením Tygr v tísní či s Národním divadlem. V letech 2013–2015 byl členem činohry Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde si zahrál mj. Lysandra ve *Snu noci svatojánské* nebo Tristana v *Tristanovi a Isoldě*. V Městských divadlech pražských působí od roku 2016 a k jeho dosud nejvýznamnějším zdejším rolím patří kníže Myškin v *Idiotovi* nebo Lenskij v *Evdenu Oněginovi*.

VOJTĚCH DVOŘÁK

Vystudoval činoherní herectví na pražské DAMU. Roku 2008 se stal členem souboru královéhradeckého Klicperova divadla, kde ztvárnil řadu výrazných rolí v režii Jana Friče, Daniela Špinara či Davida Drábka (mj. titulní role ve *Figarově svatbě* či *Romeovi a Julii*). S tamním angažmá se rozloučil rolí v *Katech* Martina McDonagha a vydal se cestovat po Jižní Americe. Má vlastní talk show *Kvůli čeho*, natáčí cestovatelská videa pro Aktuálně.cz a pro pořad ČT *Objektiv* a je jedním z deseti frontmanů punkové kapely Vagyny dy Praga.

WILLIAM SHAKESPEARE
ROMEO A JULIE

Dvanáctá premiéra sezony 2018/19.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravili Michal Zahálka, Simona Petrů a Pavel Drábek.

Grafická úprava Riana Št'áhlavská.

 bnt attorneys
in CEE

A ČERNĚJŠÍ NEŽ PEKLO.

PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

ABC MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ KOMEDIEROKOKO